

forslaget al Støtte og anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Mads Larsen: Naar man ser paa det foreliggende Lovforslag som et Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe Balance paa Statens Budget, betyder dette Forslag selvfølgelig sin lille Del, men nogen reel Besparelse betyder det ikke, saaledes som det ganske rigtigt blev sagt af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, man lægger blot Udgifterne over paa Erhvervene, her paa Mejeribruget. Nu skal jeg ikke nægte, at min Opfattelse af den Slags Forhold er, at det er Statens Opgave at hjælpe til, at de her omhandlede Forhold og i det hele taget Støtten til Erhvervene - kan komme ind i en virkelig fast og rolig Gænge, men at det derefter er de paagældende selv, der holder Sagen i Gang. Der er derfor ikke noget urimeligt i, at de Erhverv, hvem Foranstaltningen kommer til gode, afholder de paagældende Udgifter, og jeg vilde i og for sig ønske, at det i langt højere Grad kunde blive Tilfældet med Hensyn til en hel Række Bevillinger baade under Landbrugsministeriet og paa andre Omraader. Jeg er imidlertid ikke helt sikker paa, at det gælder i fuldt Omfang i dette Øjeblik, thi det er jo ganske rigtigt, som det er nævnt, og noget lignende gælder for en hel Række af de Lovforslag, som er forelagt, at det er et Spørgsmaal, om Tiden netop nu er inde til at lægge nye Byrder paa Erhvervene. Hvad dette særlige Forhold angaar, er det jo rigtigt, at det er Mejeribrugene, som høster mest Fordel af de her omhandlede Foranstaltninger, der har forarsaget denne Udgift paa 124 000 Kr., men de er dog ogsaa af Interesse for Forbrugerne. Vi fra vor Side ønsker at være med i Bestræbelserne for at opnaa Balance, men vi ønsker at faa Lejlighed til at bedømme de forskellige Forslag i Forhold til hinanden, og jeg vil, da jeg hørte den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen, udtale sin Villighed til at gaa med til, at Lovforslaget blev undergivet en Udvalgsbehandling, meget henstille, at dette sker, for at vi dels kan drøfte Forhold vedrørende denne Sag, som jeg ikke mener er fuldt oplyst, og som jeg nu skal berøre, dels kan faa Lejlighed til at erfare noget nærmere om de øvrige Planer i Retning af Nedsikring og da navnlig de øvrige Forslag, som vi endnu ikke har set, vedrørende Landbrugsministeriets Budget. Selv om man tiltræder Princippet i dette Lovforslag, er det efter min Mening ikke givet, at det er rigtigt at overlade saa

meget til Ministeren, som man gør ifølge Lovforslaget. Det foreslaas, at Ministeren skal bestemme, hvor stor en Del af disse Udgifter Mejeribruget skal betale og tillige Maaden, hvorpaa de skal fordeles. Jeg hørte, at den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var hele Beløbet, der var Tale om; det har jeg ikke kunnet faa ud af Lovforslaget. Ifølge Lovforslagets Affattelse forekommer det mig, at der kan være Tvivl om, hvorvidt det er Ministerens Mening, at hele Beløbet skal lægges over paa Erhvervet, men Maaden, hvorpaa det skal fordeles, overlades det i alt Fald utvivlsomt til Ministeren at bestemme. Jeg synes dog, det kunde have sin Betydning, om Rigsdagen ogsaa var medbestemmende i saa Henseende, hvorfor jeg altsaa vil henstille, at Lovforslaget undergives en kort Udvalgsbehandling, idet jeg i øvrigt tilsiger mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Med Undtagelse af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (A. C. Mortensen), der syntes at nære overvejende Betænkelse ved at give Lovforslaget sin Tilslutning, er der af alle de andre Partiers Ordførere vist Villie til at gennemføre Lovforslaget, en Velvillie, som jeg her takker for. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen udtalte, at der jo ikke var nogen Genialitet i at vælte Udgifterne fra Staten over paa Erhvervene. Nej, det kan det ærede Medlem have fuldkommen Ret i; jeg forlanger heller ikke, at han skal betegne alle mine Lovforslag som geniale, kan der blot en Gang imellem være et, som er genialt, er det egentlig meget, men derfor kan Lovforslaget godt være meget fornuftigt, og andet eller mere ønsker jeg ikke man skal indrømme det. Jeg tror, det er et rimeligt Princip, at de, som har Fordel af en bestemt Foranstaltning, ogsaa betaler den, og at det ikke er Skatteyderne i Almindelighed, der gør det. Der hævdes i alt Fald indenfor Regeringen — og jeg vil ogsaa haabe indenfor Rigsdagen — med Hensyn til Statsbanerne den Opfattelse, at de, som bruger Statsbanerne, de, som kører paa Statsbanerne, de, som faar Gods transporteret paa Statsbanerne, ogsaa skal betale Statsbanerne, Vi skal ikke have en Statsbandedrift, der giver et stort aarligt Underskud, som Skatteyderne skal betale uden Hensyn til, i hvilken Udstrækning de bruger Statsbanerne. Noget ganske lignende er Tilfældet her. Det vilde være urimeligt, om